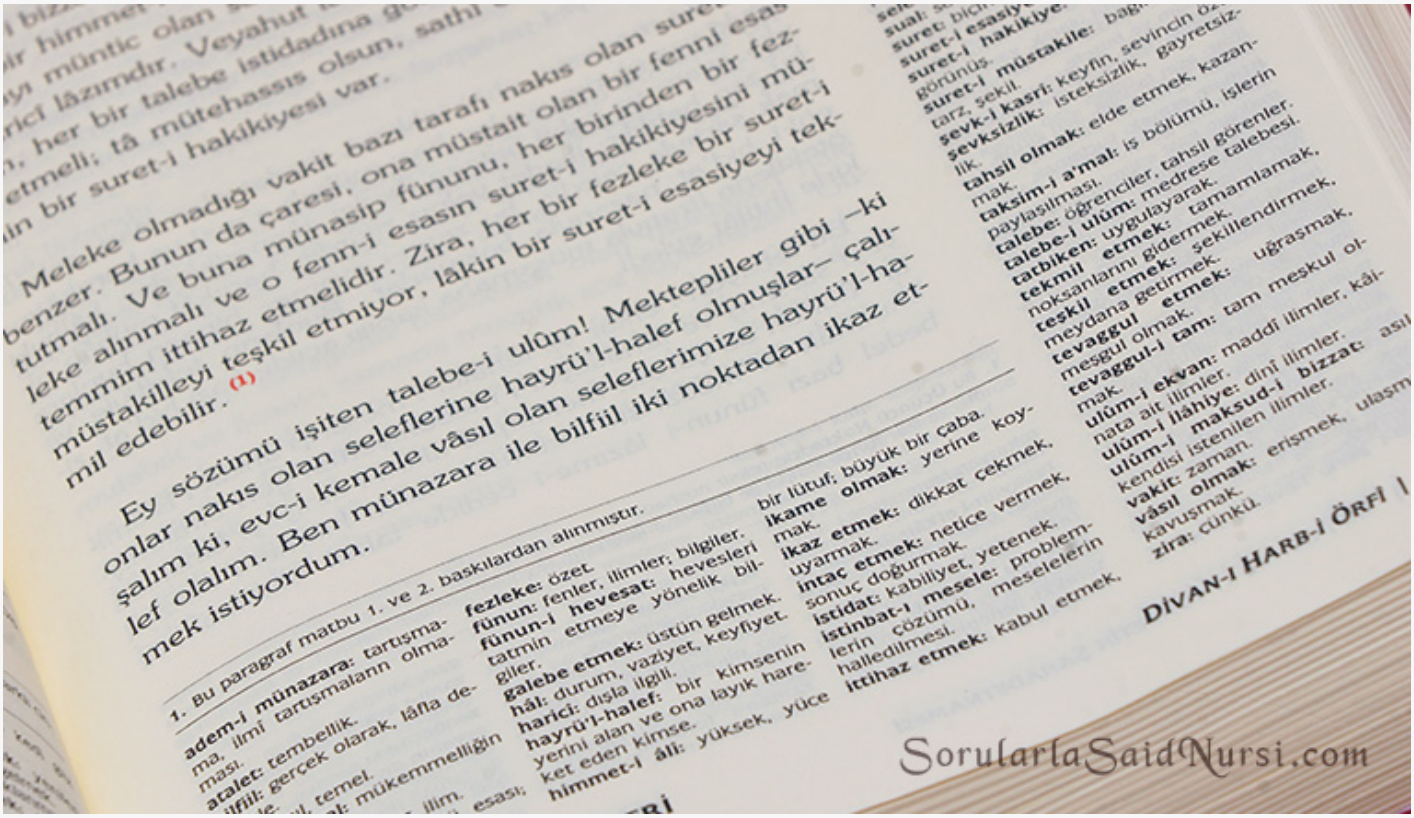
Risale-i Nurlar ve lügat meselesi

Risale-i Nur'daki hakikatleri okuyup anlamak, kabul edip amel etmek nefsimize zor geldiği için hatıralara yöneliyoruz. Hikâye gibi anlatıp dinletiyoruz.

Bir kısmımız da işine geldiği gibi yorumlayarak, anlatılan hatıralardan hüküm çıkarmaya, kendi haklılığımıza delil göstermeye çalışıyoruz.

Maalesef durum bu…

*

Hatıradan hüküm çıkarıp kafası karışan biri soruyor…

Üstad'ın hizmetkârı **Hüsnü Bayramoğlu**'ndan naklen: "Bir gün Üstadımızın huzuruna, Ankara'dan **Atıf Ural**'la talebeler geldi. Üstadımızdan gençlerin Risale-i Nur'u iyi anlamaları için sayfa altlarına kelime anlamlarını, lügatlarını yazsak olur mu diye sordular.

Hz. Üstad, "Risale-i Nur, yüksek marifet-i İlâhiye dersi veriyor. Risale-i Nur tahkiki, tefekkürî iman dersleri verdiği için o anda okurken bilemediği kelimeyi öğrenmek için sayfanın altına bakarsa huzuru bozulur, manayı dağıtır, istifade edemez. Feyiz alamaz. Tefekkürî iman derslerinin feyzine ve istifadesine mani olur. Onun için izin vermiyorum" dedi. (**Kaynak:** Risale Ajans)

Bu kaynak güvenilir mi? Yeni Asya Neşriyat'ın dipnotlu ve lügatli Risalelerinin durumu ne olacak?

*

Biz de diyoruz ki:

Değerli kardeşim,

Risale-i Nurlar bize hakikat dersi verir. Ancak anlatılan hatıralar dinleyerek anlatanların anlayışına ve ondan duyup

anlatanlara göre değişiklik arz etmektedir. Anlatanlar kendi hissiyatlarına göre anlayıp anlatmaktadırlar. Bu sebeple anlatılan hatıralar Risale-i Nur hakikatleri ile çelişmediğine, Risale-i Nur'un meslek ve meşrebine uygun olup olmadığına ve anlatanların Risale-i Nur meslek ve meşrebine sadâkatine göre değerlendirilmelidir.

Bu birinci husus...

İkincisi: Bediüzzaman Hazretlerinin hayatında **Mehmet Feyzi Efendi**'ye lügat hazırlamasını emir buyurmuşlar. O da, "Asa-yı Musa"nın arkasına 600'e yakın kelimeden oluşan bir lügat hazırlayarak Üstada gönderir ve duâsını alır.

Bediüzzaman Emirdağ Lâhikasındaki bir mektupta ondan sitayişle bahseder. (Emirdağ Lâhikası, 386.) **İhsan Atasoy** "Mehmet Feyzi Efendi" isimli kitabında bu hususa geniş yer verir. (Mehmet Feyzi Efendi, s. 35-383.)

Sayfanın altına bakınca huzur bozuluyor, feyiz kaçıyorsa kitabın arkasına bakınca daha çok bozulmaz mı? Mânâ dağılmaz mı? Ayrı bir lügate baksa Risaleden daha uzaklaşmaz mı? Bu durumda Lügat'e bakmanın yasaklanması lâzım! Bediüzzaman'ın talebelerinden **Abdullah Yeğin** "Yeni Lügat"ını neden yazdı acaba?

Üçüncüsü: **İhsan Atasoy** Ağabeylerin hatıralarını toplayıp kitaplaştırmıştır. **Hüsnü Bayram** Ağabeyin hayat ve hatıralarını toplamış, ama **Hüsnü Ağabey**, "Ben vefat edince bu kitabı bastırın" dediği için henüz yayınlanmadı. Bir gün Risale-i Nur dersinde bundan bahseden Atasoy yukarıdaki hatırayı anlattı.

Ancak şöyle:

"Üstadım sayfanın yanına bir çizgi çeksek, oraya kelimeleri yazsak veya altına bir çizgi çeksek ve oraya kelimeleri yazsak ne dersin?" deyince Üstadımız, "Olur kardeşim... Ancak lügatle fazla meşguliyetle manayı dağıtmamaya dikkat etmeli" demiştir.

İhsan Atasoy devamla: "Üstadımız buna karşı olsaydı '**Olur kardeşim**' demez, '**Olmaz kardeşim**' derdi. Bu sebeple Yeni Asya Neşriyat'ın yaptığı sayfa kenarına kelimeleri koyması doğrudur, güzel bir hizmettir" dedi...

Bu hatıranın **İhsan Atasoy** tarafından anlatılan şekli budur.

*

Son olarak...

Çeşitli kaygılarla Risale-i Nurlar devlet tekeline alınıp Diyanet'in uhdesine verildiği günlerde Diyanet İşleri Başkanı **Prof. Mehmet Görmez** başkanlığındaki Risale-i Nur'ları neşreden yayınevleri toplantısına Yeni Asya Neşriyat Koordinatörü **Abdullah Eraçıkbaş** da katılmıştı.

Bu toplantıda **M. Görmez**, "Bir akademisyen olarak ben Risale-i Nurların dipnotlu ve lügatçeli olarak basımına taraftarım. Ancak ağabeyler böyle olsun istemiyorlar. Sizler ne diyorsunuz?" diye sorar...

Abdullah Eraçıkbaş da "Efendim onlar böyle diyorlar, ama onların bütün dijital ortamda hazırladıkları ve neşrettikleri Külliyatların hepsinde lügat ve âyetler ile hadislerin açıklaması bulunmaktadır. Buna ne diyeceğiz?" deyince hiçbirinden ses çıkmamıştır.